

Nr.  
van het arrest

Nr. 2005/2965  
van het repertorium

Nr. 1224 P 2002  
van het parket-generaal

Urbanisatie

### ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen,  
12<sup>de</sup> kamer,  
recht doende in Correctionele zaken,  
verleent het volgende arrest:

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

TEGEN :

1.  
keukenplaatser  
geboren te op  
wonende te

- beklaagde

2.  
werkvrouw  
geboren te op  
wonende te

- beklaagde

beide beklaagden vertegenwoordigd door Mr.  
advocaat bij de balie van



Gelet op het hoger beroep ingesteld op

- 17 september 2002 door BEKLAAGDEN tegen al de beschikkingen
- ~~18~~ september 2002 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de beschikkingen op strafgebied tegen beide beklaagden

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door één rechter op 3 september 2002 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13<sup>de</sup> kamer, dewelke als volgt heeft beslist :

Zegt voor recht dat de materiële vergissingen die gebeurden in de dagvaarding dienen verbeterd als volgt:

- materiële vergissing: ... van het Decreet van 18.10.1999...
- verbetering: ... van het Decreet van 18.05.1999...

en:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, dient verbeterd te worden als:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.

Verklaart de strafvordering voor zover ze betrekking heeft op de oprichting van de achterbouw en houten berging en de aanleg van een siervijver, vervallen door verjaring.

Verklaart beklaagden niet schuldig aan de instandhouding van een siervijver. Spreekt hen hiervan vrij en verzendt hen deswege van vervolging.

Verklaart beklaagden schuldig aan de instandhouding van de achterbouw en de houten berging; deze feiten omschreven in de inleidende dagvaarding en geconcretiseerd en gepreciseerd.

#### eerste beklagde

Stelt vast dat deze feiten werden gepleegd vóór 01.01.2002.

Veroordeelt beklagde tot een geldboete van 12 euro te vermeerderen met 1990 opdecieimen (x200) en alzo gebracht op 2.400 euro of een vervangende gevangenisstraf van negentig dagen.

Verplicht beklagde, bij toepassing van art. 28 en 29 van de wet van 01.08.1985 en art. 53 van het KB. van 18.12.1986, zoals gewijzigd door art. 3 van de wet van 24.12.1993, tot betaling van één bijdrage van 10 euro te vermeerderen met 40 opdecieimen (x5) en alzo gebracht op 50 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 27,51 euro.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 25 euro, overeenkomstig het artikel 91 van het KB. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001.

tweede beklagde

Stelt vast dat deze feiten werden gepleegd vóór 01.01.2002.

Veroordeelt beklagde tot een geldboete van 12 euro te vermeerderen met 1990 opdecimem (x200) en alzo gebracht op 2.400 euro of een vervangende gevangenisstraf van negentig dagen.

Verplicht beklagde, bij toepassing van art. 23 en 29 van de wet van 01.03.1985 en art. 53 van het K.B. van 18.12.1986, zoals gewijzigd door art. 3 van de wet van 24.12.1993, tot betaling van één bijdrage van 10 euro te vermeerderen met 40 opdecimem (x5) en alzo gebracht op 50 euro.

Vervijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 27.51 euro.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 25 euro, overeenkomstig het artikel 91 van het K.B. van 23 december 1950, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001.

\*\*\*            \*\*\*            \*\*\*

Bevest het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert de afbraak van de achterbouw en van de houten berging en dit binnen DRIE MAANDEN nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde gereden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklagden kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklagden daarenboven tot een dwangsom van 49,58 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. advocaat bij de balie van

Gelet op de door deze partijen neergelegde conclusie en stukken;

Overwegende dat de hogere beroepen van de beklaagden en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat de eerste rechter terecht de materiële vergissing herstelde met betrekking tot de datum van het Decreet van 18 mei 1999 in plaats van 18 oktober 1999 en dat het Hof vaststelt dat partijen zich hierop hebben kunnen verdedigen en dat de feiten zelf die het voorwerp van het onderzoek uitgemaakt hebben, door deze verbetering niet werden gewijzigd;

Overwegende dat de feiten van de tenlastelegging dienen geactualiseerd te worden aan het decreet van 18 mei 1999;

Dat bijgevolg de tenlastelegging dient gepreciseerd te worden door aanvulling met de woorden:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003";

Dat de feiten welke ten grondslag liggen van de ten laste van de beklaagden ingestelde strafvordering door voormelde precisering niet gewijzigd worden en dat beklaagden daarvan in kennis werden gesteld op de terechtzitting van 11 mei 2005 en zij zich daarop hebben kunnen verdedigen;

Overwegende dat de eerste rechter terecht aannam dat de strafvordering met betrekking tot de

wederrechtelijke oprichting van de vermelde constructies vervallen is door verjaring;

Overwegende dat met betrekking tot het in stand houden van de bewuste siervijver zoals beschreven de eerste rechter terecht aannam dat daarvoor geen vergunning (meer) nodig is derhalve dat de verdere instandhouding daarvan niet meer strafbaar is;

Overwegende dat voor de feiten met betrekking tot het in stand houden van de aangebouwde achterbouw en de houten berging de strafsanctie niet geldt overeenkomstig artikel 146 derde en vierde lid van voormeld Decreet van 18 mei 1999 zoals gewijzigd vermits het perceel waarop de beoogde constructies worden in stand gehouden gelegen is binnen de grenzen van een goedgekeurde en niet vervallen verkaveling binnen een woongebied met landelijk karakter, deze stedenbouwkundige omschrijving geen ruimtelijk kwetsbaar gebied uitmakende;

Overwegende dat op de herstellvordering niet meer kan ingegaan worden in zo verre geënt op de instandhouding, nu deze zoals aangegeven niet strafbaar is;

Overwegende dat, in zo verre de herstellvordering geënt is op de oprichting, deze vordering nog wel te onderzoeken is niettegenstaande de vervallenverklaring van de strafvordering om reden van verjaring, nu de herstellvordering wel tijdig geformuleerd werd;

Dat deze herstellvordering evenwel zonder voorwerp geworden is nu uit de stukken blijkt dat aan de beklaagden een regularisatievergunning verleend werd voor de aanbouw behoudens de houten berging van ca. 15 m<sup>2</sup> doch dat deze laatste constructie vrijwillig verwijderd werd met inbegrip van de bewuste vloerplaat daarvan, zoals blijkt uit het proces-verbaal van vaststelling van 8 november 2004 door de controleambtenaar van de Stad Hasselt en waarin deze, na op 14 oktober 2004 nog eerst vastgesteld te hebben dat de bewuste vloerplaat onder de houten berging nog was blijven zitten, thans vaststelt: "de bodemplaat onder de vroegere houten berging werd eveneens verwijderd";

**OM DEZE REDENEN:**

**HET HOF,**

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 146 van het decreet van 18 mei 1999
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878

Ontvangt de hogere beroepen,

Actualiseert de feiten van de tenlastelegging zoals hiervoor vermeld (pagina 6);

Wijzigt het bestreden vonnis en opnieuw recht doende;

Verklaart de strafvordering met betrekking tot de wederrechtelijke oprichting van de vermelde constructies vervallen door verjaring;

Stelt vast dat het feit van het in stand houden van de bewuste siervijver zoals beschreven niet meer strafbaar is;

Stelt verder vast dat met betrekking tot het in stand houden van de aangebouwde achterbouw en de houten berging de strafsanctie niet geldt;

Ontslaat beklaagden van rechtsvervolging met betrekking tot de feiten van instandhouding;

Zegt voor recht dat niet kan ingegaan worden op de herstellvordering in zo verre geënt op de instandhouding;

Verklaart de herstellvordering in zo verre geënt op de oprichting, thans zonder voorwerp;

Verwijst de Belgische Staat tot de kosten van de strafvordering in beide aanleggen;

8

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare  
terechtzing van de  
TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te  
ANTWERPEN op  
ACHT JUNI TWEEDUIZEND EN VIJF

waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier

Op het ogenblik van de uitspraak van  
huidig arrest, waarover  
Raadsheer, mede beraadslaagd heeft  
overeenkomstig artikel 778 van het  
Gerechtelijk Wetboek, wordt deze  
magistraat wettig verhinderd zijnde  
vervangen door Raadsheer,  
daartoe aangewezen overeenkomstig  
artikel 779 van het Gerechtelijk  
Wetboek, bij bevelschrift van de Eerste  
Voorzitter van het Hof van beroep  
alhier, in datum van heden;